

РЕШЕНИЕ

№ 1468

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12693** по описа за **2019** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от Р. Г. М., гражданин на И., чрез процесуален представител срещу решение № 201244 от 26.08.2019г. на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав по постановено по н.а.х.д. № 1542/2019 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 172 от 21.12.2018 г., издадено от Началника на Митница Аерогара С., с което на основание чл.20 от Валутния закон /ВЗ/ са отнети в полза на държавата: задържаните с разписка №0136029 от 04.11.2018 г. парични средства в размер на 16070 \$ и на основание чл.18, ал.1 от ВЗ на касатора е наложена глоба в размер на 1000 лв., за извършено нарушение на чл.3 от Регламент № 1889/2005 г. на ЕП и Съвета, чл.11а, ал.1 от Валутния закон и във вр. с чл.2, ал.1 от Наредба № Н-1/01.02.2012г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия от тях и за водене на митнически регистрации по чл.10а от ВЗ.

С касационната жалба се твърди, че, решението на СРС се обжалва изцяло на всички касационни основания. Искане се решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно да бъде отменено, както и да се отмени изцяло процесното НП.

Ответникът по жалбата – оспореното решение да бъде потвърдено.

Представител на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Предмет на касационно оспорване е решение № 201244 от 26.08.2019г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 1542/2019 г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. От фактическа страна районният съд е приел за установено следното. :

На 04.11.2018 г. в [населено място], на Летище С. – пътници, Терминал 2, салон „Пристигане“, около 22,00 часа с полет на турските авиолинии от [населено място], Турция в България пристигнал касаторът М.. В зоната за митнически контрол – Зелен коридор – „Нишо за деклариране“ М. бил спрян за проверка и попитан на английски език „Имате ли нещо за деклариране“ отговорил отрицателно. Без значение е преразказът на СРС за изговаряне на „ейт, ейт“. Митническите служители поканили пътника в стаята за личен преглед, намираща се на червен коридор, за щателна митническа проверка. При извършения личен преглед на лицето били намерени 16070 \$, недеklarирани по установения ред в чанта за личен багаж за констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Въз основа на АУАН е издадено оспореното НП. Нарушението е квалифицирано като такова по чл.3 от Регламент №1889/2005г. на ЕП и Съвета, чл.11а, ал.1 от Валутния закон и във вр. с чл.2, ал.1 от Наредба № Н-1/01.02.2012г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия от тях и за водене на митнически регистрации по чл.10а от ВЗ.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състав на административно нарушение, за което е наложено административно наказание.

Пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи /чл.11а, ал.1 от ВЗ/. В случая касаторът след като е пренасял парични средства в размер на 16070 \$ от И., Турция в България е следвало да ги декларира пред митническите органи. Същото задължение е регламентирано и в чл.3 от Регламент №1889/2005г. на Европейския парламент и на Съвета относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността: „Всяко физическо лице, което влиза или излиза от Общността и носи пари в брой на стойност 10 000 Е. или повече, е задължено да декларира тази сума пред компетентните органи на държавата-членка, през която влиза или излиза от Общността, в съответствие с настоящия регламент, като задължението за деклариране се счита за неизпълнено, ако декларираната информация е невярна или непълна“. Относима към настоящия казус е и третата посочена в НП нарушена разпоредба, а именно чл.2, ал.1 от Наредба № Н-1/01.02.2012г. за пренасянето през границата на

страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия от тях и за водене на митнически регистри по чл.10а от ВЗ – „пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута през границата на страната за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи по реда на чл. 9“. Със събраните по делото доказателства безспорно се установява, че касаторът е влязъл на територията на Общността през Летище С. – пътници, Терминал 2, салон „Пристигане“ и не е декларирал носената от него сума пред митническите органи, въпреки че е бил задължен и така е осъществил процесното нарушение. Турция не е държава - членка на ЕС и се явява "трета страна" за Общността. Като не е изпълнил това свое задължение Б. е ангажирал административно наказателната си отговорност.

Нарушението се установява, както с гласните, така и с писмените доказателства. Предмета на нарушението е открит в личен багаж на жалбоподателя. Извършеното от касатора нарушение се санкционира с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. /арг. чл.18, ал.1 от ВЗ/. На Б. е наложена глоба в минимално предвидения размер от 1000 лв., поради което размерът на наказанието не може да се намали. Така определеното по вид и размер наказание е съобразено с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, като са взети предвид: тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Тежестта на нарушението не е висока, нарушението е извършено за първи път и в резултат на намерението на Б. да пренесе парични средства в страната без да ги декларира по надлежен ред при условие, че това е изискване както на българското, така и на европейското законодателство.

С НП на основание чл.20, ал.1 от ВЗ предметът на нарушението – паричните средства в размер на 16070 \$ с обща равностойност 27597,01 лева, пренесени през границата на страната са отнети в полза на държавата.

Съгласно чл.9, ал.1 от Регламент (ЕО) 1889/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността всяка държава-членка въвежда санкции, които се налагат при неспазване на задължението за деклариране, предвидено в член 3, като тези санкции трябва да са ефективни, съразмерни и възпиращи. В случая с разпоредбата на чл.20, ал.1 от ВЗ е предвидена такава възможност и административно-наказващия орган е отнел предмета на нарушението в полза на държавата. Касационният съд намира, че в случая разпоредбата на чл.20, ал.1 от ВЗ е неправилно приложена, поради което НП в тази му част следва да се отмени, по следните съображения:

Съгласно чл.1 от Протокол №1 към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи „всяко физическо или юридическо лице има право мирно да се ползва от своята собственост. Никой не може да бъде лишен от своята собственост освен в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закона и в общите принципи на международното право. Преходните разпоредби не накърняват по никакъв начин правото на държавите да въвеждат такива закони, каквито сметат за необходими за осъществяването на контрол върху ползването на собствеността в съответствие с общия интерес или за осигуряване на плащането на данъци или други постъпления или глоби“.

Наказанието трябва да отговаря на тежестта на установения пропуск, а именно на неизпълнението на задължението за деклариране, а не на тежестта на предполагаемо, недоказано престъпление, като например пране на пари или данъчна измама /вж. I. с.

R., по 30352/03, § 38, 6 ноември 2008 г., и G., цитирано по-горе, § 102/. В конкретния случай на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 1 000 лева, предвидена във Валутния закон, а също така му е отнета и цялата недеklarирана сума, а именно 16070 \$. Конфискуването на тази сума има изключително и само наказателна цел, тъй като с него не се цели компенсиранието на загуба, която е понесла държавата, а която се дължи за закононарушението на жалбоподателя. В случая ответникът по касация не доказва по безспорен начин, че е необходимо да кумулира административната глоба с конфискуването на сто процента на недеklarираната сума, за да осигури възпиращото и наказателно действие на административното наказание и за да предотврати други нарушения на въпросното задължение за деклариранието, поради което настоящият съд приема, че конфискуването на сто процента на недеklarираната сума, наложено на касатора заради неизпълнението на задължението да декларира парите, е непропорционално и му налага прекомерна тежест. Не е постигнат справедлив баланс между обществения интерес и правото на жалбоподателя на мирно ползване на своята собственост. В този смисъл Решение от 15.11.2018г. на ЕСПЧ по делото T. срещу България.

Неоснователни са възраженията на касатора във връзка с непознаването на законите на Република България, тъй като незнанието на закона не е основание за освобождаване от отговорност. Административно-наказателното производство е протекло в присъствието на преводач и не може да се приеме, че касаторът не е разбрал за какво нарушение е обвинен и въз основа на какви доказателства. Не се констатира и възражения на касатора в рамките на административното производство във връзка с извършвания му превод от оторизирания преводач.

Предвид изложеното, касационният състав на АССГ намира, че решението на СРС следва да се отмени в частта, с която е потвърдено НП и касаеща отнемането на предмета на престъплението и да се остави в сила в частта, с която е наложена глоба на основание чл.18, ал.1 от ВЗ. Касационната жалба е частично основателна.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, XX касационен състав, АССГ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 201244 от 26.08.2019г. на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав по постановено по н.а.х.д. № 1542/2019 г., в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 172/26.08.2019 г., издадено от Началника на Митница Аерогара – С., с което на Р. Г. М., гражданин на И., на основание чл.18, ал.1 от ВЗ е наложена глоба в размер на 1000 лв. за нарушение по чл.3 от Регламент № 1889/2005 г. на ЕП и Съвета от 26 октомври 2005 г., относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността и чл.11а, ал.1 от ВЗ, вр. вр. чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-1/01.02.2012 г.

ОТМЕНЯ решение 201244 от 26.08.2019г. на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав по постановено по н.а.х.д. № 1542/2019 г., в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 172/26.08.2019 г., издадено от Началника на Митница Аерогара – С., в частта, с която на Р. Г. М., гражданин на И., на основание чл.20 от ВЗ са отнети в полза на държавата задържаните с разписка №0136029 от 04.11.2018 г. парични средства в размер на 16070 \$ (щатски долара), с обща равностойност 27597,01 лв., представляващи предмет на нарушението и вместо това постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 172/26.08.2019 г., издадено от Началника на Митница Аерогара – С., в частта, с която на Р. Г. М., гражданин на И., на основание чл.20 от ВЗ са отнети в полза на държавата задържаните с разписка №0136029 от 04.11.2018 г. парични средства в размер на 16070 \$ (щатски долара), с обща равностойност 27597,01 лв..

Решението е окончателно.

Председател:

2.

Членове: 1.